

Terminologický minislovníček

<i>Chybně</i>	<i>Správně</i>	Zdůvodnění
„hluchoněmý“	neslyšící	Neslyšící člověk není automaticky i němý. Pokud nemluví, je to proto, že neovládá dobře mluvený jazyk.
„postižený“	osoba sluchově (zdravotně, tělesně) postižená osoba se sluchovým postižením osoba s postižením sluchu	Musíme vždy specifikovat, čím je daná osoba postižena, zda záplavami či nějakým zdravotním problémem.
„znaková řeč“	znakový jazyk	Termín „znaková řeč“ je zastaralý a nepřesný. Kromě znakového jazyka v sobě zahrnuje i mluvený jazyk doplňovaný znaky „vypůjčenými“ ze znakového jazyka (tzv. „znakovanou češtinu“). Znakový jazyk nevychází z mluveného jazyka, má svou vlastní gramatiku, lexikální zásobu i frazeologii.
„čtení ze rtů“	odezírání	Nejde o pouhé čtení ze rtů, jak se mnozí domnívají. Sluchem rozpoznáme přesně všechny hlásky, ale zrakem můžeme s jistotou rozlišit jen malou část z nich. Určité skupiny souhlásek vypadají při mluvení stejně a některé dokonce není vidět vůbec. Nelze tedy „ze rtů číst“, jako čteme zřetelná písmena. Ohluchlý člověk se při odezírání jen snaží odhadovat, co kdo říká.
„handicapování“	<i>Tento termín bez specifikace, v čem konkrétně spočívá handicap, neužíváme.</i>	Handicap není nutně spojen se zdravotním stavem člověka a projevuje se pouze v konkrétní situaci.
polarita „osoby s postižením x osoby zdravé“	<i>osoby s postižením</i> <i>x</i> <i>osoby bez postižení</i> <i>běžná populace</i>	Opakem zdravotního postižení není zdraví, ale nepřítomnost postižení. Lze tedy užívat označení „osoby bez zdravotního postižení, běžná populace, většinová populace...“ Opakem zdraví je nemoc! Zdravotní postižení je trvalý stav, nikoliv nemoc.